

Рӯзи 8 март ё иди модар

[Тоҷики – Tajiki – طاجيکيۃ]

Мусъаби Ҳамза

2010 – 1431

islamhouse.com

عيد المرأة (يوم ٨ مارس)

« باللغة الطاجيكية »

مصعب حمزة

2010 - 1431

islamhouse.com

Рӯзи 8 март ё иди модар

Ин рӯз дар олам бо чанд ном машҳур аст, аз ҷумла, рӯзи олами барои занон ва ё рӯзи озодии занон ва ё рӯзи модар ва ғайри ин номҳо ва ҳамааш дар бораи икромии зан модар ва эътироф дар саҳмгузори занон дар соҳаи сиёсӣ, иҷтимоӣ, иқтисодӣ ва ғайра мебошад.

Ва дар баъзе давлатҳо (хусусан давлатҳои Русия, Хитой, Куба) имрӯзро барои коргарон ва хусусан барои занон рӯзи истироҳат эълон кардаанд.

Пешвозгирии ин рӯз ҳамчун ид аз замони барпошавии семинари оламие, ки аз ҷониби иттиҳоди демократии занона барпо шуд, шурӯъ шудааст.

Ва ин иттиҳоди демократии занона ҳамфикру ҳамақидаи ҳизбҳои куммунистӣ аст, пас дар ин рӯз аввалин бор рӯзи олами барои занон пешвоз гирифта шуд. Агарчанде баъзе аз донишмандон дар ин назаранд, ки аввалин бор имрӯз вақте пешвоз гирифта шуд, ки занони Амрико ба нишони эътироз даст аз кор боздоштанд. Пас ин рӯзро барои икром ва эҳтироми зан ба номи рӯзи олами барои занон номгузорӣ карданд.

Алоқайи ин рӯз ба ислом ва ё суннати пайғамбар (с) ва ҳукми пешвозгирии ин рӯз ҳамчун ид.

8 март, ки аксарияти мардуми олам инрӯзро ҳамчун ид пешвоз мегирад, аз ҷумлаи бидъат ва корҳои навоардашудаи дар дин аст.

Ва ин ид аз диёри ғарбиҳо ба сабаби ғофил будани мусулмонҳо аз аҳкоми динашон ва пайравии куркура на карданашон аз ҳар коре, ки аз ғарбиҳо сар мезанад ба ватани онон даромадааст.

Дар ҳоле ки расули акрам (с) мефармояд:

«من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد». (متفق عليه)

«Касе дар дини мо навоварие кунад, ки аз он набошад (яъне аз дин набошад) пас ӯ радшудааст» (Муттфақун алайҳӣ)

Пас ин коре аст ҷадид ва нав, ки дар дини ислом вучуд надорад ва бо ин гуфтаи расули худо (с) рад мешавад. Ва ягон бидъате вучуд надорад, магар ин ки ба сабаби пайдо шуданаш суннате аз суннатҳои пайғамбар аз байн меравад.

Дар ҷои дигар Расул Худо (с) мефармояд:

قال صلى الله عليه وسلم: « ما أحدث قوم بدعة إلا رفع مثلها من السنة فتمسك بسنة خير من إحداث بدعة ». رواه أحمد

«Ягон қавм бидъатеро навоарӣ накарданд магар ба сабабаш суннате бардошта шудааст, пас ҷанг задан ба суннат беҳтару хубтар аст аз навоарии бидъат» (Аҳмад) Инчунин машҳур аст, ки дар дини ислом иди нава барпо намудан ғайри иди рамазон ва иди қурбон ҷоиз нест. Зеро ин идҳо аз ҷумлаи шариат ва ибодатҳо мебошанд, чигунае ки Худованд мефармояд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ﴾ الْحَج: ٦٧

«Барои ҳар уммате шариатеро муқаррар кардаем, ки онҳо дар он амалкунанд»

Аммо эҳтироми ҳамсар ва икромаш аз ҷумлаи амрҳои худо ва расулаш аст. Чуноне ки худованд мефармояд:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ النِّسَاء: ١٩

«Ба некӣ бо онҳо муомила ва рафтор намоед»

Ва чигунае ки расули Худо мефармояд

وقال النبي صلى الله عليه وسلم: خيركم خيركم لأهله، وأنا خيركم لأهلي. رواه الترمذي.

«Беҳтарини шумо беҳтаринатон барои аҳлу хонаводааш (ҳамсараш) аст, ва ман беҳтарини шумоён барои ҳамсарам» (Тирмизӣ)

Расули худо дар ин ҳадис барои мо таълим медиҳад, ки беҳтарини шумо ҳамоне аст, ки бо ҳамсараш рафтор ва

гуфтори нек дошта бошад ва мегӯяд: Ӯ беҳтарини шумо дар ин кор аст, яъне бо ҳамсараш рафтори нек ва гуфтори хуш дорад ва онҳоро дар корҳои хона кӯмак мекард ва бо онҳо шухӣ ва муомилаи нек мекард.

Пас мо ҳам, ки уммат ва пайравони ӯ ҳастем бояд дар ин кор аз суннат ва рафтори ӯ пайравӣ кунем ва бо ҳамсарони худ хушрафтор ва хушгуфтор бошем.

Инчунин бояд инро донем ки ин корҳо вобаста ба як рӯзи муайян ё вақти маҳдуде нест, балки инсон ҳамавақт бо ҳамсараш рафтори нек дошта бошад.

Аммо ин ки фақат рӯзи муайян мисли рӯзи 8 март ӯро тӯҳфа диҳад ва икром кунад, ин аз ҷумлаи бидъатҳо аст ва аз тарафи дин маҳдуд ва мамнуъ аст.

Инчунин дар ин рӯз баъзеҳо барои модарон ҳам тӯҳфа бурда ва онҳоро эҳтиром мекунанд, ки ин ҳам нодуруст аст, зеро эҳтироми модар ҳам дар ҳама ҳолат барои фарзанд воҷиб ва вазифаи асосӣ аст.

Хусусан вақте ки падару модар ба синни пиронсолӣ мерасанд ва эҳтиёҷ ба касе доранд, ки онҳоро нигоҳубин кунад.

Пас эҳтироми модар ва тӯҳфа додану кӯмак карданаширо мунҳасир ба як рӯз кардан ҷоиз нест.

Ва ҳамавақт бояд инсон ба хизмати онҳо ҳозир бошад.

Чигунае, ки дар ҳадиси шариф омадааст, ки расули Худо фармуданд:

Аз Абухурайра (р.з) ривоят шудааст, ки марде назди Паёмбар (с.в) омаду гуфт: Эй Расули Худо ман беҳтарин муомилаву хушрафториямро бо кӣ кунам? Паёмбар (с.в.) гуфт: Бо модарат, он мард гуфт боз бо кӣ? Паёмбар (с.в.) гуфт: Боз бо модарат, он мард гуфт боз бо кӣ? Паёмбар (с.в.) гуфт: Боз бо модарат, он мард гуфт: боз бо кӣ? Паёмбар (с.в.) гуфт: Боз бо падарат.

Ва дар ҳадиси дигаре омадааст, ки ҷавоне назди Расули Худо омад ва мехост чиҳод равад, Расули Худо аз ӯ

пурсид, падару модар дорӣ? Гуфт: оре гуфт: бирав барои онҳо чиҳод намо

Яъне чиҳоди ту нигоҳубини падару модарат аст.

Пас аз ин меояд, ки худованд амр намудааст, ки падару модарро ҳамавақт бояд эҳтиром намоем ва барои хушҳолии онҳо ҳар сари чанд вақт тӯҳфае барояшон тақдим намоем то ин ки онҳо аз мо розӣ бошанд.

Зеро Худованд яке аз сабабҳои дохил шудани инсонро ба ҷаннат розигии модарашро қарор додаст ва маълум мешавад бо розӣ будани модар инсон метавонад дохили ҷаннат шавад.

Ҳукми ислом дар пешвозгирии иди модар ё 8 март

Пешвозгирии идҳое, ки аз ислом нестанд ҷоиз нест

Ва пешвозгирии ингуна идҳо кӯмак барои паҳн шудани корҳои бидъатӣ ва гумроҳӣ аст.

Ва расули худо (с) идҳои исломиро баён намудааст, ки сето аст: иди рамазон, иди қурбон ва рӯзи ҷумъа.

Ғайр аз ин се ид ҳар иде, ки аст ботил ва навоардашудаи дар дин аст.

Расули Худо мефармояд:

«من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد» أخرجه مسلم

«Касе амалеро анҷом диҳад, ки дар он амру фармони мо нест, пас он амал мардуд аст» (Муслим)

Ва дар ривояти дигар омада аст, ки фармуданд:

«من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد». (متفق عليه)

«Касе дар дини мо навоварие кунад, ки аз он набошад (яъне аз дин набошад) пас ӯ радшудааст» (Муттфақун алайҳӣ)

Дар ҷои дигар расули Худо мефармояд:

«عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي، تمسكوا بها
وعضوا عليها بالنواجذ، وإياكم ومحدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة، وكل
بدعة ضلالة». أخرجه الخمسة إلا النسائي، وفي رواية للنسائي: ((وكل ضلالة في
النار)).

«Ба суннати ман ва баъди ман ба суннати халифаҳои
рошидин чанг занед» (Халифаҳои рошидин: Абубакри
Сиддик, Умар ибни Хаттоб, Усмон ибни Афон, Алӣ
ибни Абутолиб (рз) ҳастанд) ва бо дандонҳои худ онро
сахт доред ва аз қорҳои нав (дар дин) дури чӯед, зеро ҳар
як қори нав бидъат аст ва ҳар як бидъат залолат ва
ғумроҳӣ аст», (панҷгона ғайри Насоӣ ривоят кардааст.)
Дар ривояти Насоӣ омадааст, ки: «Ва ҳар як залолату
ғумроҳӣ дар оташи дӯзах аст»
(Фатвои шайх: Абдуллоҳ ибни Сулаймон ал Манӣъ)
Пас ин гуна ид дар ислом вуҷуд надорад ва мусулмонҳо
бояд аз ин гуна қорҳои гуноҳ ва ғумроҳӣ дури чӯянд.